احساس بی نیازی انسان را به طغیان می کشاند

خداوند در آیه ۶ و ۷ سوره مبارکه علق می فرماید :

(كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَى، أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى)؛

«هرگز چنین نیست؛ قطعاً انسان طغیان می‌کند؛ به خاطر این‌که خود را توانگر دید».

پیام ها و رهنمودها :

۱.خداوند در آیه فوق اشـــاره دارد که اگر انســـان خود را بی نیاز و غنی ببیند، از طریق الهی خارج شـــده و به طغیان و سـرکشـی رو می آورد. در واقع این آیات رابطه محکمی را بین بی نیاز دیدن و سـرکشـی کردن برقرار می کند و به ما هشدار می دهد که علارغم به دست آوردن نعمات فراوان و کسب منفعت های مادی خود را همچنان نیازمند به هدایت الهی بدانیم.

۲.از دیدگاه اقتصادی می توان گفت که کسب منفعت و تلاش برای بدست آوردن روزی اگر با تقوای الهی همراه نباشد، بی شک موجب طغیان انسان و در نتیجه نابودی او خواهد شد. تقوا و زهد در تولید، مصرف و تجارت امری است که در صورت توجه به آن، بسیاری از مفاسد اقتصادی فرصت ظهور و بروز نمی یابد چرا که مفسدین اقتصادی کسانی هستند که از یاد خدا غافل شدند و خود را خارج از دایره قدرت او تصور کردند و لذا طغیان کرده و حقوق انسان های بی شماری را زیر پا گذاشتند. توجه به احکام اقتصادی و رعایت اخلاق اقتصادی دو عرصه اصلی هستند که انسان مسلمان در حوزه فعالیت های اقتصادی بایستی به آن توجه داشته باشد تا از طغیان و بی تقوایی دور بماند.

۳.طغیان جهان غرب ناشی از همین بی نیاز دیدن خود از هدایت الهی است. جوامع غربی از همان ابتدای مسیر پیشرفت مادی با توسل به همین روحیه بی نیازی و طغیان گری، به استعمار کشورهای مختلف روی آورد و تلاش کردند تا چرخ های اقتصاد خود را با منابع سر شار طبیعی کشورهای مستعمره بچرخاند. اما این روح طغیان گر حتی به خود آنان نیز رحم نکرد و دعوا بر سر به یغما بردن منابع استعماری، جنگ های جهانی اول و دوم را رقم زد و کشته های فراوانی را در تابلوی تاریخ ثبت کرد.